

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 12-0176939

Dato: 30. november 2012

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 81 - Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, lov om afgift af lønsum m.v., afskrivningsloven og forskellige andre love (Ophævelse af andelsbeskatningen, forhøjelse af visse lønsumsafgiftssatser, nedsættelse af afskrivningssatsen for store vindmøller, inddragelse af CO₂-kvoter under CFC-beskatningen, forhøjelse af afgiften af kaskoforsikringer for lystfartøjer m.v.).

Til udvalgets orientering vedlægges kommentarer til høringssvar af 26. november 2012 fra FSR–danske revisorer samt det nævnte høringssvar.

Holger K. Nielsen

/ Lise Bo Nielsen

Hørings svar:

FSR-danske revisorer har gennemgået forslaget og har følgende kommentarer hertil, i det der i øvrigt henvises til Skatteministeriets mail af 19. november 2012, hvori det anføres, at andelsbeskatningen trods fremsættelsen af L81 bevares, hvorfor FSR ikke afgiver kommentarer til denne del af lovforslaget:

FSR:

§1, nr. 20 - CFC-beskatning af CO₂ kvoter

I henhold til lovforslaget skal skattepligtig fortjeneste ved afståelse af CO₂-kvoter og CO₂-kreditter, jf. afskrivningslovens § 40 A medregnes til CFC-indkomsten.

Avance ved afståelse af CO₂-kvoter og CO₂-kreditter vil utvivlsomt i nogle tilfælde kunne sidestilles med ”mobile” indkomster, idet der vil være virksomheder, som spekulerer i værdistigninger på CO₂-kvoter og CO₂-kreditter. Avance ved afståelse af CO₂-kvoter og CO₂-kreditter vil dog også kunne have meget nær sammenhæng med en almindelig virksomheds normale forretning. Dette vil være tilfældet for virksomheder som bruger energi i f.eks. produktionsprocessen, og som derfor vil blive tildelt en række CO₂-kvoter, som giver dem ret til at udlede en vis mængde CO₂. I det omfang virksomheden iværksætter tiltag, som reducerer energiforbruget eller reduceres produktionen på grund af mindre afsætning af virksomhedens produkter vil virksomheden komme i en situation, hvor virksomheden har overskydende CO₂-kvoter, som virksomheden kan sælge. I denne situation bør avancen ved afståelsen af de overskydende CO₂-kvoter efter FSRs opfattelse ikke skulle medregnes til CFC-indkomsten. På tilsvarende måde vil en energiforbrugende virksomhed kunne erhverve CO₂-kvoter, såfremt den forventer, at de tildelte CO₂-kvoter ikke er tilstrækkelige til at dække det forventede energiforbrug. Viser det sig efterfølgende, at virksomheden ikke får brug for de tilkøbte CO₂-kvoter pga. energieffektiviseringer eller som følge af nedgang i produktionen vil virksomheden kunne afstå CO₂-kvoterne.

Avancen eller tabet ved denne efterfølgende afståelse bør ligeledes ikke medregnes i CFC-indkomsten, hvis de overskydende CO₂-kvoter ikke er opstået som følge af spekulation i udviklingen i værdien af CO₂-kvoterne, men skyldes reduktion i det forventede energiforbrug i forhold til tidspunktet for erhvervelsen af CO₂-kvoterne. Under hensyntagen til ovenstående finder FSR at avance/tab alene bør medtages i CFC-indkomsten i det omfang der **ikke** er tale om afståelse af CO₂-kvoter, som har tilknytning til virksomhedens eller sambeskattede selskabers forventede energiforbrug.

Ved at medregne energiforbruget i sambeskattede selskaber opnås, at det er muligt for koncerner at samle køb og salg af CO₂-kvoter og CO₂-kreditter i særskilte ”finansselskaber” uden at dette indebærer risiko for CFC-beskatning jf. principperne i selskabsskattelovens § 11 B stk. 4 nr. 3.

Kommentar:

Ad § 1, nr. 20 – CFC-beskatning af CO₂-kvoter

Under udarbejdelsen af lovforslaget blev det i forhold til CFC-beskatningsgrundlaget overvejet at skelne mellem kvoter, der tænkes anvendt i produktionen og kvoter, der tænkes videresolgt som værdipapirer med fortjeneste for øje. Det forekommer dog ikke muligt at skelne mellem kvoterne på denne måde, medmindre der i vidt omfang anlægges en konkret

skønsmæssig vurdering fra kvote til kvote, og en sådan ordning anses ikke som hensigtsmæssig.

Der henvises i øvrigt til kommentaren til høringssvaret fra Dansk Energi (L 81 – bilag 6).

FSR:

§ 2 – lønsumsafgift

Virksomheder der betaler lønsumsafgift med satsen i lønsumsafgiftslovens § 5, stk. 1, betaler afgift på baggrund af lønsummen med tillæg af over-/underskud opgjort efter skattemæssige principper. Disse virksomheder kan have forskudt indkomstskatteår, og har derfor brug for afklaring af, hvilken sats, de skal bruge i hvilke perioder. FSR foreslår, at lovforslagets § 2, nr. 1 inkluderes i den særlige ikrafttrædelsesbestemmelse i lovforslagets § 18, stk. 2. Det betyder i givet fald, at satsforhøjelsen for disse virksomheder har virkning for indkomstår, der begynder efter 1. januar 2013.

Kommentar:

Ad § 2 – lønsumsafgift

Skatteministeriet er enig i, at satsforhøjelsen for disse virksomheder skal have virkning for indkomstår, der begynder den 1. januar 2013 eller senere. Der vil blive stillet ændringsforslag herom.

FSR:

§ 3 – afskrivninger på store vindmøller

Det fremgår af lovbemærkningerne, at da ændringen af afskrivningssatsen fra 25 pct. til 15 pct. først har virkning for store vindmøller, der anskaffes den 1/1 2013 og senere, er der ikke behov for nogen særlig overgangsordning. Det præciseres endvidere, at et driftsmiddel anses for anskaffet, når det er leveret til en igangværende virksomhed, bestemt til at indgå i virksomhedens drift og færdiggjort i et sådant omfang, at det kan indgå i driften.

Der vil allerede nu være indgået endelige og bindende kontrakter om levering af store vindmøller, der først leveres og opstilles i 2013. Da en nedsættelse af afskrivningssatsen fra 25 pct. til 15 pct. har en væsentlig indvirkning på investeringens samlede økonomi, hvilket også anerkendes ved at friholde store vindmøller, der er leveret i 2012 og tidligere, bør ikrafttrædelsesbestemmelsen ændres, således det afgørende kriterium ikke er leveringstidspunktet, men tidspunktet for den endelige og bindende aftale.

Det fremgår af lovbemærkningerne til ændringen af afskrivningslovens § 5 C, at afskrivningslovens § 5 C alene skal finde anvendelse på vindmøller, der er anskaffet den 1. januar 2013 og senere. Endvidere fremgår af lovforslagets § 18, stk. 2, at § 3, nr. 5 har virkning for indkomstår, der begynder den 1. januar 2013 eller senere. Vi skal venligst anmode om en bekræftelse på, at dette skal forstås således, at et selskab, der f.eks. har regnskabsåret 1/7 2012 – 30/6 2013, kan afskrive store vindmøller, der er anskaffet i perioden 1/1 – 30/6 2013 med 25 pct. for indkomståret 2013 og derefter med 15 pct.

Af § 18 fremgår, at § 3, nr. 1-5 og 8 og 9 har virkning for indkomstår, der begynder den 1. januar 2013 eller senere. Vi formoder, at henvisningen til nr. 8 og 9 er en fejl, da der ikke af lovforslagets § 3 fremgår et nr. 8 og 9.

Kommentar:

Ad § 3 – afskrivninger på store vindmøller

Det kan ikke afvises, at den foreslåede nedsættelse af afskrivningssatsen for store vindmøller kan ændre forudsætningerne for allerede indgåede kontrakter om levering af store vindmøller.

På den anden side er vindmølleinvesteringer udover de fremtidige skatteregler forbundet med en lang række usikkerhedsmomenter bl.a. udviklingen i energipriserne, den fremtidige pris på vindmøller og mulighederne for at få de påkrævede tilladelser til opsættelse mv. På den måde adskiller den aktuelle situation sig ikke fra så mange andre investeringsituationer.

Skatteministeriet ser i øvrigt nærmere på forståelsen af ikrafttrædelsesbestemmelserne vedrørende vindmøller. Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra SRF Skattefaglig Forening (L 81 – bilag 6).